

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Sfântul Vasile Cel Mare

Postirea

Traducere din limba greacă
Preot Victor Manolache

EDITURA EGUMENITA

2018

„Adevărata postire este înstrăinarea de rele, înfrânarea limbii, îndepărtarea de mânie, despărțirea de poftă, de grăirea de rău, de minciună, de juruințele mincinoase”.

Prolog

Postirea este porunca dumnezeiască cea mai veche. Dumnezeu a legiuit-o încă din Rai, imediat după facerea omului, când le-a interzis protopărinților să mănânce din „pomul cunoștinței binelui și răului” (*Facerea* 2, 17).

A rânduit-o în continuare Legea mozaică, și a consfințit-o Iisus Hristos, Dumnezeu-Omul, atât prin cuvântul Său, cât și prin pilda Sa când a postit „40 de zile și 40 de nopți” (*Mattei* 4, 2).

Au ținut-o apostolii, ca și primii creștini, a poruncit-o Biserica: „Dacă vreun episcop sau preot, sau diacon

PROLOG

sau ipodiaton, sau citeț, sau psalt, nu postește Postul cel mare, miercurea și vinerea, să se caterisească. Dacă cel care nu postește este mirean, să fie afurisit, afară dacă este împiedicat să postească de neputința trupească" (canonul 69 al Sfinților Apostoli).

Așadar, fiecare creștin este dator să țină zilele de post rânduite, supunându-se cu smerenie lui Hristos și Bisericii Lui. Desigur că această ascultare nu este lipsită de rațiune, nici nefolositoare, pentru că prin postire, așa cum susțin în scrierile lor Părinții luminați de Dumnezeu, și așa cum o dovedește lupta în Hristos a credincioșilor care au cugetare eclesiastică autentică, este războită neînfrânarea, este întărită voința, este înrobit trupul, curățită mintea, înmuiată inima, pornirile trupești oprite, toate pati-

PROLOG

mile omorâte și sufletul vindecat. Într-un cuvânt „tot binele și frumosul se reușește și se săvârșește prin postire” (Sfântul Grigore Palama).

Mulți sunt cei care nu țin posturile Bisericii, propovăduind diferite practici. La fel se întâmpla și în timpul Sfinților Părinți, așa cum aflăm din diferitele lor omilii.

Sfântul Vasile cel Mare în cele două cuvântări ale sale „Despre postire” – fragmentele alese care urmează în versiune liberă, cercetează porunca din punct de vedere istoric și teologic – răspunde tensiunilor și reacțiilor celor care se opun postirii, întărește universalitatea și dimensiunea ei socială, și în cele din urmă rânduiește ca postire adevărată atât abținerea de la diferite mâncăruri, cât și lepădarea de răutate.

PROLOG

Recomandă, în general, înfrânarea și atitudinea ascetică față de bunurile materiale ale lumii, poziție care preîntâmpină înrobirea creștinului de lucrurile create și îngăduie supunerea liberă și mântuitoare față de voia Creatorului.